

DECIZIE

27.10.2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău avînd în componența sa:

Președintele ședinței, Judecătorul

Ion Pleșca

Judecătorii

Oxana Robu și Ghenadie Moroza

Grefierilor

Ion Cazacu și Larisa Popa

Cu participarea:

Procurorului

Tudor Cojocaru

Avocaților

Victor Rusu și Alexandru Tonu

examinînd în ședință de judecată publică, în ordine de apel, cererea declarată de procurorul în Procuratura Anticorupție, Rudei Lilian împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 11.10.2012, pe cauza penală de învinuire a lui:

Popa Igor Nicolai, născut la 12.08.1986, cp.2003003077231, domiciliat în mun.Chișinău, or.Vatra, str.Mihai Eminescu 25/1, ap.3, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, supus militar, angajat în calitate de inspector al poliției criminale din cadrul CPR Strășeni, anterior nejudecat

-
în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal

Malic Alexandru Gheorghe, născută la 24.06.1986, cp.2003033064759, originar și domiciliat în s.Micăuți, r-ul Strășeni, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, supus militar, neangajat în câmpul muncii, angajat în calitate de inspector al poliției criminale din cadrul CPR Strășeni, anterior nejudecat

-
în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal

-
și,

Marcu Mihail Efim, născut la 07.09.1988, cp.2006033028019, originar și domiciliat în s.Micăuți, r-ul Strășeni, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, necăsătorit, supus militar, neangajat în câmpul muncii, angajat în calitate de inspector al poliției criminale din cadrul CPR Strășeni, anterior nejudecat

-
în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: în procedura instanței de fond, din 29.03.2012 pînă la 11.10.2012, în instanța de apel, din 16.11.2012 și pînă la 28.05.2013, din 28.01.2014 și pînă la 21.05.2014, în instanța de recurs din 24.09.2013 și pînă la 24.12.2013, din 28.07.2013 și pînă la 21.10.2014, în instanța de apel din 16.12.2014 și pînă la 02.12.2015.

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 11 octombrie 2012, Popa Igor Nicolai și Malic Alexandru Gheorghe au fost achitați de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) și art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal, iar Marcu Mihail Efim a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal.

1.1. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, în dimineața zilei de 06.01.2012, la domiciliul cet. Antoci Mihail Vasile, situat în s.Roșcani, r-ul Strășeni au venit Popa Igor și Malic Alexandru în vederea efectuării percheziției pentru descoperirea substanțelor narcotice. În urma efectuării percheziției, substanțe narcotice nu au fost descoperite, însă au fost descoperite și ridicate 4 arme de foc și muniții, fiind întocmit procesul-verbal al percheziției de către ofițerul de urmărire penală al Departamentului de Urmărire Penală a Ministerului Afacerilor Interne, Roșu Alexandru. Astfel, Antoci Mihail a fost condus la sediul Departamentului de urmărire penală a Ministerului Afacerilor Interne, situat pe str.Columna, mun.Chișinău, unde i-au fost stabilite datele de identitate, alte careva acțiuni de urmărire penală nefiind efectuate. La 09.01.2012, Popa Igor prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Malic Alexandru, urmărind scopul dobândirii mijloacelor financiare ce nu li se cuvin, acționând contrar prevederilor art.12 pct.6) din Legea nr.416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, potrivit căreia, poliția este obligată să i-a măsuri de investigare operativă și alte măsuri necesare, prevăzute de legislație, pentru stabilirea, prevenirea, curmarea infracțiunilor, pentru identificarea și punerea sub urmărire a persoanelor care le-au săvârșit, s-au deplasat la domiciliul lui Antoci Mihail, comunicându-i ultimului despre faptul că, sunt trimiși de către Roșu Alexandru pentru a primi suma de 2 000 euro, ceea ce reprezintă echivalentul la 29 937,40 lei. În vederea realizării intențiilor infracționale, Popa Igor și Malic Alexandru prin înțelegere prealabilă și de comun acord i-au comunicat lui Antoci Mihail că, 1 000 Euro sunt destinați lui Roșu Alexandru, iar 1 000 Euro pentru dinșii, sub pretextul de a nu întreprinde acțiuni ce țin de atribuțiile lor de serviciu și anume, de a nu-l trage la răspundere penală pe faptul deținerii ilegale a armelor de foc și de a nu-l reține pentru 72 ore. Deoarece Antoci Mihail, nu dispunea de suma respectivă de bani, le-a solicitat timp pentru a o aduna. La 12.01.2012 Sîrbu Ion, deținând funcția de inspector superior al CPR Strășeni, fiind determinat de Popa Igor, de comun acord cu Malic Alexandru, l-a citat telefonic pe Antoci Mihail, de la numărul de telefon „079749109” pentru a se prezenta a doua zi la CPR Strășeni. La 13.01.2012, Popa Igor, aflându-se împreună cu Marcu Mihail și Malic Alexandru, în biroul de serviciu cu nr.11 al Secției poliție criminală a CPR Strășeni, situat pe str. Ștefan cel Mare, nr.181, or.Strășeni, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în scopul curmării oricărei tentative de deconspirare a acțiunilor criminale ale sale și complicilor săi privind săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă, fără consimțământul lui Antoci Mihail, l-au supus percheziției corporale prin dezbrăcare, însoțită de insulte în adresa acestuia, înjosindu-i demnitatea umană, pentru a se convinge că, ultimul nu are asupra sa tehnica de înregistrare audio-video, violînd prin acest fel, libertatea și siguranța persoanei, drept garantat de prevederile art.25 a Constituției Republicii Moldova și art.5 CEDO, precum și aducînd grave prejudicii de imagine organelor afacerilor interne. Tot ei, Popa Igor, Marcu Mihail și Malic Alexandru, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în scopul curmării oricărei tentative de deconspirare a acțiunilor criminale ale sale și complicilor săi privind săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă, în lipsa vreunui act procesual sau a unui temei legal, au sechestrat de la Antoci Mihail, telefonul mobil de model „Nokia”, IMEI 356835/02/308767/8 înzestrat cu cartela operatorului SA „Orange”, căreia îi corespunde numărul de abonat „068087145” și în care era camuflată tehnica specială de înregistrare, încălcînd în acest fel inviolabilitatea proprietății, drept garantat de prevederile art.127 al Constituției Republicii Moldova și de primul protocol al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04.11.1950, precum și aducînd grave prejudicii de imagine organelor afacerilor interne.

2. Împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 11 octombrie 2012, procurorul în Procuratura Anticorupție, Rudei Lilian a declarat, în termen, apel împotriva acesteia, solicitînd admiterea cererii, casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Popa Igor și Malic Alexandru să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.324 alin. (2) lit.b) Cod penal - la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1 000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani; în baza art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal - la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 1 an. În baza art.84 Cod penal, a le stabili pedeapsa definitivă - 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1 000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Marcu Mihail să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal la - 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

2.1. În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat ilegalitatea sentinței de achitare, deoarece instanța de fond a pus la baza sentinței declarațiile inculpaților, fiind apreciate drept veridice, care au avut un caracter de apărare și implicit de eschivare de la răspunderea penală, iar totalitatea de probe acumulate de organul de urmărire penală și administrate în instanța de judecată, care confirmă incontestabil vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunilor imputate, au fost apreciate critic, interpretate eronat, respinse sau, în general, au fost lăsate fără apreciere. Totodată, menționează că, în cazul dat nu a fost încălcată competența materială, deoarece potrivit prevederilor art.28 alin.(1), 42 alin.(2), (3) Cod de procedură penală, Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupție a avut deplină competență de a porni și exercita urmărirea penală sub conducerea Procuraturii Anticorupție în vederea investigării obiective, complete, sub toate aspectele a infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b), 328 alin.(2) lit.c) Cod penal. Consideră apelantul că, probele acumulate la dosar dovedesc nu doar comiterea infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu ci comiterea infracțiunii de corupere pasivă, invocând că, aceasta este probată prin declarațiile lui Antoci Mihail și indirect prin interceptările efectuate și acțiunile inculpaților, din care reiese că, aceștia suspectau existența unui denunț și au încercat să-și acumuleze probe în apărarea lor.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, a fost admis parțial apelul declarat de procuror, casată sentința în partea achitării pe art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de amendă: lui Marcu Mihail în mărime de 200 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții; lui Popa Igor și Malic Alexandru în mărime de 300 unități convenționale, fiecare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 1 an. În rest sentința contestată, a fost menținută.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sili Radu și avocatul Zadoinov Roman. în numele inculpaților Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail.

5. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2013, recursurile ordinare declarate de către procuror și avocatul Zadoinov Roman în numele inculpaților au fost admise, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet judecătoresc.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, a fost admis apelul declarat de procuror, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, inculpații Popa Igor și Malic Alexandru fiind recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal, fiindu-le aplicată pentru această infracțiune fiecăruia o pedeapsă de 5 ani închisoare cu amendă în mărime de 1 000 unități convenționale sau 20 000 lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 3 ani; au fost recunoscuți vinovați și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal, fiindu-le aplicată pentru această infracțiune fiecăruia o pedeapsă de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 1 an. Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate le-a fost stabilită definitiv spre executare fiecăruia câte 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale sau 20 000 lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pentru un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Marcu Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii în baza art. 328 alin. (2) lit. c) Cod penal 3, fiindu-i stabilită o pedeapsă de ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

7. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de avocatul Zadoinov Roman în numele inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru și avocatul Gașițoi Violeta, în numele inculpatului Marcu Mihail, solicitându-se casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, inculpații să fie achitați de săvârșirea infracțiunilor imputate pe motiv că, faptele lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 octombrie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate de avocatul Zadoinov Roman, în numele inculpaților Popa Igor, Malic Alexandru și avocatul Gașițoi Violeta, în interesele lui Marcu Mihail, a fost casată integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, în cauza penală în privința lui Popa Igor Nicolai, Malic Alexandru Gheorghe și Marcu Mihail Efim și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de Marcu Mihail Efim judecătoresc.

9. În ședința instanței de apel, procurorul participant în proces, Tudor Cojocar, a solicitat admiterea apelului declarat din motivele expuse în cererea formulată.

9.1. Inculpații Popa Igor Nicolai și Malic Alexandru Gheorghe și avocatul acestora – Victor Rusu, și avocatul inculpatului Marcu Mihail Efim – Alexandru Tonu, au solicitat instanței de apel respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea sentinței Judecătoriai Strășeni din 11 octombrie 2012, pe care o consideră legală și întemeiată.

9.2. Inculpatul Marcu Mihail Efim, fiind citat în conformitate cu prevederile legale despre locul, data și ora ședințelor de judecată, nu s-a prezentat în ședința instanței de apel și nu a comunicat motivele neprezentării. Totodată, în ședința instanței de apel a fost prezent avocatul inculpatului Marcu Mihail Efim – Alexandru Tonu, în baza mandatului nr.0432341 din 10.07.2015 (f.d.101, vol.IV). De asemenea, prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11.03.2015, a fost admis demersul procurorului Tudor Cojocar și a fost anunțat în căutare inculpatul Marcu Mihail Efim (f.d.81, vol.IV).

9.3. Partea vătămată Antoci Mihail, fiind citat în conformitate cu prevederile legale despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat în ședința instanței de apel și nu a comunicat motivele neprezentării, la dosar fiind anexat extrasul din baza de date „Acces”, prin care se confirmă că, acesta a ieșit din Republica Moldova. Totodată, Antoci Mihail a fost prezent în ședința instanței de apel din 06.10.2015, la materialele dosarului fiind anexate declarațiile sale date în calitate de parte vătămată.

10. Audiind părțile și examinând materialele cauzei penale, Colegiul penal conchide de a admite parțial cererea de apel declarată de procurorul în Procuratura Anticorupție, Rudei Lilian, a casa sentința Judecătoriai Strășeni din 11.10.2012 în partea achitării inculpaților pe art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal și a pronunța în această parte o nouă hotărâre în modul stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

11. Conform art.409 Cod de procedură penală, *instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

12. Conform art.414 alin.(1)-(5) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

13. Colegiul reține că, în cererea de apel, apelantul a invocat ilegalitatea sentinței primei instanțe, considerente pentru care instanța de apel urmează să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei și să se pronunțe referitor la legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.

14. Concomitent, Colegiul reține că, prin legea nr.252 din 08.11.2012, MO 263-269/21.12.12 art.855, au fost operate modificări în Codul penal și calificativul prevăzut de lit.c) din art.328 alin.(2) Cod penal a fost exclus, în legătură cu introducerea unei noi componente de infracțiune – art.166/1 Cod penal.

14.1. Conform art.10 alin.(2) Cod penal, *legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.*

14.2. În acest context Colegiul reiterează că, potrivit dispozițiilor art.328 alin.(1) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), constituie infracțiune - săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

15. Astfel, fiind audiați în cadrul ședinței instanței de apel inculpații Popa Igor Nicolai, Malic Alexandru Gheorghe și Marcu Mihail Efim nu și-au recunoscut vina în comiterea faptelor incriminate și deși ei nu-și recunosc vina, vinovăția lor de comiterea infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal, se confirmă prin următoarele probe administrate la dosar, cercetate nemijlocit în ședința instanței de fond, apreciate în corespundere cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluzivității, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor și verificate de către instanța de apel și anume prin:

- *declarațiile inculpatului Popa Igor Nicolai*, potrivit cărora, vina în comiterea infracțiunilor incriminate acesta nu o recunoaște. În dimineața zilei de 06.01.2012, activînd în calitate de inspector al Secției poliție criminală a CPR Strășeni, gradul special locotenent major de poliție, dispunînd de informația operativă că, Antoci Mihail păstrează substanțe narcotice și arme, împreună cu alți colaboratori ai DGSO a MAI și DIP MAI, la indicația ofițerului de urmărire penală al DUP MAI, Roșu Alexandru, împreună cu Malic Alexandru au mers la domiciliul lui, unde, în baza unei ordonanțe de care dispunea Roșu, au efectuat percheziția domiciliului în vederea descoperirii substanțelor narcotice. În urma efectuării percheziției nu au fost descoperite substanțe narcotice, însă au fost descoperite și ridicate 4 arme de foc și muniții, fiind întocmit procesul-verbal al percheziției de către ofițerul de urmărire penală al Departamentului de Urmărire Penală a MAI, Roșu Alexandru. La 09.01.2012, avînd informația că, nu au fost depistate toate armele, el și Malic Alexandru s-au deplasat la domiciliul lui Antoci, unde i-au propus să predea armele rămase, însă ultimul a negat deținerea altor arme. Peste 2-3 zile l-a telefonat Antoci Mihail și s-a interesat de documentele pe care i le-a ridicat Alexandru Roșu. La 12.01.2012 l-a contactat la telefon partea vătămată și i-a zis că, colaboratorul CPR Strășeni Sîrbu i-a comunicat că, trebuie să se prezinte la CPR. La 13.01.2012, între orele 09.00 11.00, Antoci s-a prezentat la CPR Strășeni în biroul de lucru nr.11 și, ținînd în mînă telefonul mobil a declarat că, a fost chemat de către polițistul Sîrbu Ion. La părerea lui, Antoci Mihail dădea întrebări provocatoare cu privire la soluționarea în folosul lui a problemei cu depistarea armelor ilegale, că-și pierde lucrul peste hotarele țării, le propunea bani, după care a plecat. Despre aceste provocări împreună cu Malic Alexandru au informat superiorul lor Constantin Mihail care la rîndul său, a raportat comisarului CPR Strășeni. Peste două ore, Antoci din nou s-a prezentat la CPR Strășeni și deoarece el dădea întrebări provocatoare, ei l-au dus în biroul de lucru al lui Constantin, nr.6 și discutau. Acolo se aflau și ei. În timpul discuției cu Antoci despre comportamentul lui, au intrat colaboratorii CCCEC și i-au reținut. El nu a cerut bani de la Antoci, nu a efectuat percheziția lui corporală și nici nu i-a ridicat telefonul mobil (f.d.153-159, vol.I, 21, vol.II);

- *declarațiile inculpatului Malic Alexandru Gheorghe*, potrivit cărora, acesta nu a comis faptele incriminate. Neagă faptul că, a cerut de la Antoci Mihail careva sume de bani și că, l-au percheziționat la 13.01.2012 cînd a venit în biroul lor de serviciu. Cît privește telefonul mobil, a declarat că, după ce i-au reținut colaboratorii CCCEC, aceștia cereau un telefon și Popa Igor a mers cu cineva din ei și a adus un telefon, dar mai mult nu cunoaște nimic despre acest telefon (f.d.158-159, vol.II);

- *declarațiile inculpatului Marcu Mihail Efim*, potrivit cărora, vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut-o și a declarat că, activînd în calitate de inspector al Secției poliție criminală a CPR Strășeni cu gradul special de locotenent de poliție, în dimineața zilei de 13.01.2012, a intrat în biroul nr.11, unde Popa și Malic discutau cu o persoană necunoscută, care mai tîrziu s-a dovedit a fi Antoci Mihail. Mai tîrziu, după orele mesei, a intrat în biroul nr.6, care este și biroul său, unde Constantin Mihail în prezența lui Popa și Malic, discuta cu Antoci - au intrat mai multe persoane cu camera video. A înțeles că, erau colaboratorii CCCEC, care au efectuat careva acțiuni apoi i-au escortat pe colegii săi, dar pe el nu l-au luat. Ulterior, a fost citat pentru audiere. Susține că, el nu a discutat nimic cu Antoci și nu a participat la percheziția lui. Acesta nu putea să fie dezbrăcat, deoarece ușile erau deschise la birou (f.d.160-161, vol.II);

- *declarațiile părții vătămate Antoci Mihail*, potrivit cărora, la 13.01.2012 în jurul orelor 10:00, fiind în prealabil înzestrat de către colaboratorii Centrului pentru Crimelor Economice și Corupției cu tehnică specială de înregistrare, deghizată sub forma unui telefon mobil de model „Nokia”, înzestrat cu cartela operatorului SA „Orange”, cu numărul de abonat „068087145”, s-a deplasat la sediul Comisariatului raional de poliție Strășeni unde la unitatea de gardă a comunicat că, a fost citat de un colaborator pe nume „Ion” din biroul nr.14, iar peste circa 2-3 minute, de dînsul s-au apropiat Malic Alexandru și Popa Igor, ultimul s-a semnat într-un registru la unitatea de gardă unde era notat numele său de familie și l-au condus în biroul nr.12 situat la etajul nr.2 a CPR Strășeni. În biroul respectiv se mai afla încă un colaborator de poliție îmbrăcat pe uniformă, care era așezat la o masă pe care era amplasat monitorul unui computer și din discuții a înțeles că, colaboratorul respectiv se numește Nicolai. L-a recunoscut deoarece a participat la percheziția domiciliului din 06.01.2012. Intrînd în birou, Popa Igor a încuiat biroul cu cheia, apoi la ușă a bătut încă un colaborator și Popa Igor i-a deschis și i-a permis să intre, încuind ușa după dînsul. După aceasta, Popa Igor i-a comunicat pe un ton brutal și cu insulte, să scoată și să pună pe masa lui tot ce are prin buzunare. Astfel, a scos totul din buzunare și anume: tehnica specială de înregistrare, deghizată sub forma unui telefon mobil de model „Nokia”, o cutie de chibrituri, bricheta, portmoneul, un pachet de țigări, cheile de la automobil și un pachet de șervețele nou. Apoi Popa, fără acordul său a început a-i percheziționa telefonul mobil și, scoțîndu-i acumulatorul, pe ecranul telefonului a continuat să rămînă scris textul „stilul meu”. Astfel, Popa Igor l-a întrebat de ce funcționează ecranul și de unde a luat telefonul acesta, la ce i-a spus că, telefonul respectiv aparține soției, că a lui se descărca foarte repede. Atunci ei au început să strige la dînsul că, are asupra sa tehnică de înregistrare, îl înjoseau cu cuvinte necenzurate, iar Popa Igor și Malic Alexandru, pe un ton agresiv și foarte brutal i-au spus să se dezbrace imediat pînă la piele și să spună și să arate unde-i „cipul”. Aceștia păreau atît de înfuriați încît a crezut că-l vor lovi, strigau la el să jure pe copilul său, că telefonul respectiv aparține soției sale, la ce a refuzat să jure, însă continua să afirme că, telefonul aparține soției. L-au impus să se dezbrace total, să scoată și ciorapii și adidașii, la ce el a început să se dezbrace, ei percheziționau minuțios fiecare haină ce le-o transmitea și mereu îl întrebau unde-i „cipul”, zicînd că, ei știu că are asupra sa „cip” și că, înregistrează convorbirile, iar hainele aruncau pe un divan aflat în biroul respectiv. Astfel, rămînînd numai în chiloți, Popa Igor i-a spus să dea și chiloții în jos să verifice dacă nu are și acolo cip, numindu-l cu cuvinte injurioase, ceea ce el a și făcut. După ce s-a dezbrăcat, numai în lenjerie s-a așezat pe un scaun, iar cei trei colaboratori în afară de „Nicolai” au ieșit din birou, ei rămînînd în birou aproximativ 15 minute, apoi a luat de pe divan maioul și s-a îmbrăcat deoarece îi era frig. Mai apoi, în birou au revenit cei trei și din nou au supus percheziției hainele sale și el a început să se îmbrace, iar ei în acest timp verificau lucrurile puse pe masă. După ce a verificat lucrurile, Popa Igor i-a restituit toate obiectele, cu excepția telefonului mobil de model „Nokia”, în care era instalată tehnica specială de înregistrare dată de colaboratorii Centrului pentru Crimelor Economice și Corupției, zicîndu-i că, nu i-l dă pînă nu-i aduce cutia și documentele pe telefon, întrebîndu-l de cît timp are nevoie pentru a aduce cutia. Atunci Popa Igor i-a comunicat că, cînd îi va aduce cutia, atunci el îi va restitui telefonul, în caz contrar eu nu va primi telefonul respectiv. Fiînd din nou înzestrat cu tehnică de înregistrare de către colaboratorii Centrului pentru Crimelor Economice și Corupției, în amiaza zilei de 13.01.2012,

în jurul orelor 13.30, s-a deplasat la sediul Comisariatului raional de poliție Strășeni, unde la unitatea de gardă se afla Nicolai Maximenco care l-a sunat pe Malic Alexandru și acesta s-a coborât și l-a condus în biroul nr.6, la etajul 2. În biroul respectiv se afla Popa Igor împreună cu colaboratorul de poliție pe nume Malic Constantin. Astfel, Popa Igor a întrebat dacă a adus cutia de la telefon și de ce nu a venit mai repede, la ce i-a spus că, cutia nu a găsit-o, dar s-a reținut pentru a căuta cutia la soacră-sa din satul Sireți. Atunci Popa Igor i-a comunicat că, cunoaște unde acesta a fost și anume că s-a adresat la Centrul Anticorupție că, cunoaște fiecare mișcare a sa. Atunci în discuție s-a implicat și M. Constantin, care l-a întrebat dacă cunoaște că, și darea de mită se pedepsește, vorbind în continuare pe un ton ridicat, iar întrebându-l cine este el, i-a spus că, este șeful lui Popa Igor și Malic Alexandru. Atunci el l-a întrebat dacă le este șef, ce caută aceștia la poarta sa și cer 2 000 euro, iar anchetatorul de la Chișinău a cerut 1 000 euro, de ce nu-l lasă în pace pe dînsul și familia sa. În timpul discuțiilor respective au intrat colaboratorii Centrului Anticorupție și el, fiind stresat de atmosfera încordată în care se petreceau discuțiile respective, i-au răbufnit lacrimile (f.d.131-138, vol.II);

- declarațiile martorului Muntean Natalia, care a declarat că, la 13.01.2012, aproximativ la orele 09:50, la postul de gardă nr.1 al CPR Strășeni, s-a prezentat Antoci, care a comunicat că, a fost invitat de colaboratorul poliției pe nume „Ion” și numai după aceasta i-a permis lui Antoci să treacă punctul de control (barierul) (f.d.148, vol.II);

- declarațiile martorului Sîrbu Ion, potrivit cărora, activează în funcție de inspector superior al grupei specializate „antidrog” a CP Strășeni și că, investigau cazul privind comercializarea armelor de către Antoci. În rezultat, la acesta acasă s-a efectuat percheziție și s-au depistat mai multe arme. Peste câteva zile după percheziție, în discuție cu inculpații Popa și Malic, ultimii i-au zis că, Antoci propune mită pentru soluționarea problemelor sale. Într-o zi, el l-a telefonat pe Antoci și l-a invitat a doua zi să vină la poliție, dar deoarece el a avut o problemă în ziua respectivă nu s-a prezentat la comisariat, însă inculpații cunoșteau că, el a invitat pe partea vătămată. Consideră că, el ca polițist avea acest drept și oricare din ei avea dreptul să-l invite, deoarece el insistent încerca să propună mită pentru rezolvarea problemei cu armele. Ei au raportat despre aceasta superiorilor inculpaților, Mihail Constantin, iar acesta a raportat comisariului CPR Strășeni, raportul fiind înregistrat în modul stabilit de lege, iar ulterior trimis procurorului pentru efectuarea investigațiilor (f.d.144-146, vol.II);

- declarațiile martorului Silvestru Cristina, potrivit cărora, ea este soția lui Antoci Mihail. Înregistrarea oficială a căsătoriei încă nu a efectuat-o, însă duc o gospodărie comună și au împreună un copil de 1,5 ani. La 06.01.2012, la domiciliul lor situat în s.Roșcani, r-nul Strășeni, aproximativ la ora 07:30, au venit 5 sau 6 persoane necunoscute îmbrăcate în haine civile, soțul comunicându-i că, sunt colaboratori de poliție a CRP Strășeni și Chișinău și au venit să facă percheziție în vederea descoperirii armelor de foc. Totodată, soțul le-a spus că, toate armele păstrate acasă sunt declarate la poliție, de la ce aceștia spuneau că, „vom vedea noi, dacă sunt declarate sau nu și că o să-ți ticnească toate celea”. A menționat că, colaboratorii de poliție au scotocit peste tot, în pod, în ogradă, în sarai, au făcut o dezordine totală, au dorit să dezbătă podeaua. Aproximativ la ora 15:00-16:00, imediat după finalizarea percheziției au luat niște arme, după care soțul a fost luat de polițiști și urcat într-o mașină și transportat la Chișinău. După vreo 2 ore a sunat-o soțul Mihai și i-a comunicat că, se află în mașina polițiștilor, vine în sat și i-a zis să i-a din scurta cu care era îmbrăcat dimineața, hîrtia care i-au transmis-o polițiștii înainte de începerea percheziției și să i-o ducă în sat în preajma școlii din s.Roșcani. A găsit foaia respectivă, fugitiv a reușit să citească ce este scris, însă concret nu înțelesese ce este scris, însă în foaia ceea nu figura numele familiei lor că, ar fi săvîrșit careva infracțiune. I-a transmis foaia respectivă nepoțicăi Carolina și i-a spus să meargă la școală și să i-o transmită soțului. Peste puțin timp a venit și soțul acasă și i-a spus că, anchetatorul care anchetează cazul a cerut de la el suma de 1 000 euro pentru a nu-l închide. După ce au discutat cum să procedeze au ajuns la concluzia că, trebuie să se mai sfătuiască și cu altcineva. Luni, la 09.01.2012, aproximativ la ora 10-10:30 la domiciliul lor au venit 2 persoane, care fuseseră pe data de 06.01.2012 la percheziție, unul pe nume - „Igor” care a întrebat-o unde este soțul Mihai. I-a spus că, se află prin mahală și „Igor” i-a cerut să-i aducă telefonul și să-l sune să-l întrebe unde se află. Telefonîndu-l pe Mihai, „Igor” i-a luat telefonul din mînă și pe un ton brutal i-a spus să vină chiar acum acasă, spunînd „nu-mi trebuie nouă, dar îți trebuie ție”. Peste câteva clipe, a venit soțul a vorbit cu ei 5-10 minute, apoi a intrat în casă și i-a spus că, cei doi vin de la anchetator din oraș și că, vor 2 000 euro pentru ca să nu-l închidă și să nu aibă probleme cu poliția pentru că i-au găsit arme, l-au amenințat să nu facă prostii, în caz contrar poate să pățească ca vecinul pe care l-au găsit spînzurat în pușcărie (f.d.141-142, vol.II).

- procesul-verbal de primire a plîngerii (denunțului) lui Antoci Mihail din 09.01.2012, potrivit căreia, colaboratorii CPR Strășeni Popa Igor, Malic Alexandru și ofițerul de urmărire penală al DUP al MAI Roșu Alexandru, au pretins suma de 2 000 Euro de la el (f.d.17, Vol.I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 27.01.2012, prin care, Antoci Mihail l-a recunoscut pe Maximenco Nicolae ca fiind colaboratorul de poliție care în ziua de 13.01.2012, l-a supus percheziției corporale prin dezbrăcare și l-a insultat (f.d.34-35, vol.I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 27.01.2012 –prin care partea vătămată l-a recunoscut pe Marcu Mihail ca fiind colaboratorul de poliție care în ziua de 13.01.2012, l-a supus percheziției corporale prin dezbrăcare și l-a insultat (f.d.36-37, vol.I);

- procesul-verbal de examinare a documentelor – a registrului de evidență a persoanelor aduse în CPR Strășeni din 18.01.2012, prin care s-a constatat că, la 13.01.2012, ora 09:48, Antoci Mihail a fost trecut în sediul CPR Strășeni de către colaboratorul de poliție Popa Igor, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată în registrul respectiv (f.d.111-130, vol.I);

- procesul-verbal al percheziției din 13.01.2012 a biroului nr.6 a CRP Strășeni, prin care se probează faptul că, colaboratorul de poliție Popa Igor a predat benevol telefonul mobil de model „Nokia 2610”, IMEI 356835/02/30876718, înzestrat cu cartela operatorului SA „Orange”, căreia îi corespunde numărul de abonat „068087145”, telefon în care a fost camuflată tehnica specială de înregistrare și anume dictafon de model „Edic Tiny”, conform procesului-verbal de înzestrare cu tehnică specială din 13.01.2012 (f.d.71-72, vol.I);

- procesul-verbal din 13.01.2012, privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și stenogramele nr.1 și nr.2 petrecute în cadrul întîlnirii dintre Antoci Mihail Vasile cu Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail, care au avut loc la 13.01.2012, în intervalul de timp cuprins între orele 09:50:51 și 10:51:35, petrecute în incinta sediului Comisariatului raional de Poliție Strășeni, situat pe str.Ștefan cel Mare 181, or.Strășeni și dintre Antoci Mihail Vasile, Popa Igor, Malic Alexandru și Mihail Constantin, care au avut loc la 13.01.2012, în intervalul de timp cuprins între orele 13:38:00 și 13:48:20, petrecute în incinta sediului Comisariatului raional de Poliție Strășeni, situat pe str.Ștefan cel Mare 181, or.Strășeni (f.d.55-61, vol.I);

- procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 13.01.2012 și stenogramele audio nr.1, nr.2 și

nr.3, petrecute între Antoci Mihail cu Popa Igor, Roșu Alexandru și o persoană pe numele „Vanea”, ce au avut loc la 12.01.2012 între orele 11:15:31 și 11:18:58; 11:48:00 și 11:48:48; și 17:07:52 și 17:09:08 (f.d.87-89, vol.D);

- procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 13.01.2012 și stenogramele audio nr.1, nr.2 și nr.3, petrecute între Antoci Mihail cu Popa Igor Malic Alexandru, ce au avut loc la 12.01.2012 între orele 17:16:12 și 17:17:36 și la 13.01.2012 între orele 11:03:13 și 11:03:50 (f.d.91-92, vol.D);

- procesele-verbale de examinare a documentelor (materialului nr.20123300181) din 18.01.2012: - scrisoarea CPR Strășeni nr.642 din 20.01.2012, recunoscută în calitate de document prin ordonanța de recunoaștere în calitate de document din 22.02.2012, prin care se probează că Popa Igor este colaboratorul Secției poliție criminală a CPR Strășeni și deține numărul de telefon 068222796, Malic Alexandru este colaboratorul Secției poliție criminală a CPR Strășeni și deține numărul de telefon 069908411, și Marcu Mihail este colaborator al SPC a CPR Strășeni; - scrisoarea nr. 10/223 din 09.02.2012 a Direcției Generale Resurse Umane a MAI, cu documentele anexate și anume: copiile autentificate de pe ordinele de numire în funcție, contractele individuale de muncă și a fișele de post a colaboratorilor SPC a CPR Strășeni – Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail (f.d.131-144, vol.D);

- fișele postului, contractele individuale de muncă din 25.07.2005 și ordinele privind numirea în funcție a inculpaților (f.d.146-165, vol.D).

16.În baza acestor probe Colegiul deduce că, la 13.01.2012 Popa Igor Nicolai, aflându-se împreună cu Marcu Mihail Efim și Malic Alexandru Gheorghe în biroul de serviciu cu nr.11 al Secției poliție criminală a CPR Strășeni, situat pe str.Ștefan cel Mare nr.181, or.Strășeni, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiile acordate prin lege, în scopul curmării oricărei tentative de deconspirare a acțiunilor privind săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă, fără consimțământul lui Antoci Mihail, l-au supus percheziției corporale prin dezbrăcare, însoțite de insulte în adresa acestuia, înjosindu-i demnitatea umană, pentru a se convinge că, ultimul nu are asupra sa tehnică de înregistrare audio-video, încălcând în acest fel dreptul persoanei la libertate și siguranță, drept garantat de prevederile art.25 al Constituției Republicii Moldova și art.5 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și aducând grave prejudicii de imagine organelor afacerilor interne. Tot Popa Igor, Marcu Mihail și Malic Alexandru, depășindu-și limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în scopul curmării oricărei tentative de deconspirare a acțiunilor lor privind săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă, în lipsa vreunui act procesual sau a unui temei legal au sechestrat de la Antoci Mihail telefonul mobil de model „Nokia”, IMEI 356835/02/308767/8, înzestrat cu cartela operatorului SA „Orange”, căreia îi corespunde numărul de abonat „068087145”, în care era camuflată tehnica specială de înregistrare, încălcând în acest fel inviolabilitatea proprietății lui Antoci Mihail, drept garantat de prevederile art.127 al Constituției Republicii Moldova și de Protocolul nr.1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

17.Din stenogramele nominalizate reiese indubitabil înaintarea indicațiilor privind dezbrăcarea părții vătămate, cu utilizarea expresiilor necenzurate, precum și ridicarea telefonului mobil nominalizat și reținerea acestuia după plecarea lui Antoci Mihail, tot la indicația inculpaților, fiind indubitabil faptul că, aceste acțiuni le sunt imputabile.

18.Colegiul penal reține că, obiectul juridic principal al infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal sunt relațiile sociale ce țin de buna desfășurare a raporturilor de serviciu de către exponenții autorităților publice.

18.1. În speță, acțiunile inculpaților Popa Igor Nicolai, Malic Alexandru Gheorghe și Marcu Mihail Efim au afectat grav imaginea autorității publice, fiind prejudiciat primordial și efectiv interesul public or, în rezultatul acțiunilor inculpaților Popa Igor, Marcu Mihail și Malic Alexandru, contrare cadrului legal pertinent, a fost prejudiciată imaginea poliției și au fost aduse prejudicii de imagine organelor afacerilor interne, poliția fiind un organ armat de drept al autorităților publice, aflat în componența Ministerului Afacerilor Interne, conform art.1 din Legea cu privire la poliție, nr.416 din 18.12.1990, în vigoare la data comiterii infracțiunii.

18.2. Astfel, potrivit prevederilor art.1 și 2 din Legea cu privire la poliție nr.416 din 18.12.1990, poliția este un organ armat de drept al autorităților publice, aflat în componența Ministerului Afacerilor Interne, chemat să apere, pe baza respectării stricte a legilor, viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime. Sarcinile principale ale poliției sunt: apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității, drepturilor, libertăților, intereselor și averii cetățenilor de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime; prevenirea și curmarea crimelor și a altor infracțiuni; constatarea și descoperirea infracțiunilor, urmărirea persoanelor care le-au săvârșit; menținerea ordinii publice și asigurarea securității publice; acordarea de ajutor, conform condițiilor și modului stabilit de prezenta lege, cetățenilor, autorităților administrației publice, întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor în vederea ocrotirii drepturilor lor și exercitării atribuțiilor lor, stabilite de lege.

19.Obiectul juridic special al infracțiunii specificate la alin.(1) art.328 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice – în speță – exercitarea de către inculpații Popa Igor, Marcu Mihail și Malic Alexandru a obligațiilor de serviciu și anume de colaboratori ai Ministerul Afacerilor Interne.

20.Latura obiectivă a infracțiunii incriminate de art.328 alin.(1) Cod penal se caracterizează prin: săvârșirea unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; prezența legăturii de cauzalitate între acțiunile comise și urmările nominalizate.

20.1. Colegiul penal reține că, prin acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege urmează de înțeles asemenea acțiuni care vădit depășesc competența persoanei cu funcție de răspundere; care ar putea fi întreprinse de către persoana cu funcție de răspundere numai în prezența unor circumstanțe excepționale indicate în lege; nu pot fi comise de către nimeni, nici într-un fel de circumstanțe or, probele nominalizate dovedesc că, inculpații au depășit în circumstanțele expuse mai sus limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Legea cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990, Legea cu privire la activitatea operativă de investigații nr.45-XIII din 12.04.1994 și Codul de procedură penală nr.122-XV din 14.03.2003, au efectuat percheziția corporală a lui Antoci Mihail, prin dezbrăcarea acestuia, cu adresarea insultelor față de acesta, înjosindu-i demnitatea.

20.2. Colegiul penal reține că, procedura efectuării percheziției este exhaustiv reglementată de art.125 Cod de procedură penală, ce

20.2. Colegiul penal reține că, procedura efectuării percheziției este exhaustiv reglementată de art.123 Cod de procedură penală, ce stipulează că, organul de urmărire penală este în drept să efectueze percheziție dacă din probele acumulate sau din materialele de investigație operativă rezultă o presupunere rezonabilă că într-o anumită încăpere ori într-un alt loc sau la o anumită persoană se pot afla instrumente ce au fost destinate pentru a fi folosite sau au servit ca mijloace la săvârșirea infracțiunii, obiecte și valori dobândite de pe urma infracțiunii, precum și alte obiecte sau documente care ar putea avea importanță pentru cauza penală și care prin alte procedee probatorii nu pot fi obținute. Percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție.

20.3. În speță, contrar prevederilor legale, inculpații Malic Alexandru și Popa Igor au efectuat percheziția corporală a lui Antoci Mihail în lipsa ordonanței motivate a organului de urmărire penală și fără autorizația judecătorului de instrucție. Totodată, inculpatul Marcu Mihail, fiindu-i adus la cunoștință că, Antoci Mihail posibil a depus plîngere la Centrului pentru Crimelor Economice și Corupției și are asupra sa tehnică specială de înregistrare, în mod deliberat și conștient, determinat de sentimentul de solidaritate față de colegii de secție și birou, a ajutat la realizarea laturii obiective a infracțiunii de exces de putere însoțite de acțiuni ce înjosesc demnitatea lui Antoci Mihail. Prin prezența numerică, limbajul licențios și anturajul de frustrare creat, Malic Alexandru, Popa Igor și Marcu Mihail, i-au învins rezistența psihică a lui Antoci Mihail și l-au determinat să se supună percheziției și cerințelor ilegale ale acestora.

20.4. În consecință, chiar dacă pe parcursul urmăririi penale, în prima instanță și în instanța de apel inculpații Popa Igor Nicolai, Marcu Mihail Efim și Malic Alexandru Gheorghe au negat comiterea infracțiunii de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu, Colegiul consideră că, întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal este demonstrată deplin.

21. Instanța reține în acest context că, declarațiile părții vătămate sunt confirmate prin coroborare cu celelalte probe expuse mai sus, inclusiv prin procesul-verbal ce reflectă percheziția biroului nr.6 a CRP Strășeni, a cărei legalitate a fost confirmată prin încheierea irevocabilă a judecătorului de instrucție din 14.01.2012, prin care se confirmă că, la 13.01.2012, în intervalul de timp cuprins între orele 09:48 și 14:00, cînd telefonul a fost ridicat de către colaboratorii Centrului pentru Crimelor Economice și Corupției în cadrul percheziției, s-a aflat în posesia colaboratorilor de poliție Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail și a înregistrat în principal discuțiile purtate de aceștia și Antoci Mihail.

22. La fel, Colegiul relevă că, subiect al infracțiunii de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu este persoana cu funcție de răspundere. Obiectul juridic special al infracțiunii îl formează relațiile sociale cu privire la activitatea legală a organelor puterii de stat, organelor administrației publice locale sau unei subdiviziuni a lor. În calitate de obiect juridic secundar al acestei infracțiuni apar relațiile sociale cu privire la sănătatea sau integritatea corporală, cinstea și demnitatea persoanei.

22.1. Conform art.123 alin.(1) Cod penal, prin *persoană cu funcție de răspundere* se înțelege *persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.*

22.2. În speță, probele cercetate supra, demonstrează calitatea subiectului special cerută autorului infracțiunii de exces de putere a colaboratorilor SPC a CPR Strășeni – Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail și anume a statutului de persoane cu funcție de răspundere, întrucît aceștia erau la momentul comiterii infracțiunii angajați ai organelor ordinii publice.

22.3. De asemenea, conform prevederilor pct.2.2, 2.3 și 2.7 ale contractelor individuale de muncă nr.029073 din 25.07.2005, nr.0290150 din 25.07.2005, nr.029174 din 25.07.2005 și nr.053766 din 24.07.2006, încheiate între Ministerul Afacerilor Interne și inculpații Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail, aceștia din urmă s-au obligat să respecte legislația în vigoare, cerințele jurămîntului, statutelor, ordinelor și dispozițiilor șefilor; să exercite atribuțiile acolo unde este necesar în interesele serviciului; să respecte disciplina de serviciu, Regulamentul intern al subdiviziunii unde activează, să contribuie pe toate căile la consolidarea autorităților organelor afacerilor interne.

22.4. Potrivit dispozițiilor art.4 al Legii cu privire la poliție nr.416 din 18.12.1990, poliția constituie un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor legitime a cetățenilor. Poliția îi apără pe cetățeni indiferent de situația lor socială, patrimonială, de apartenența națională, de rasă, de sex și vîrstă, de studii și limbă, de atitudinea față de religie, de convingerile politice și de altă natură. Poliția nu intervine în drepturile și libertățile cetățenilor decît în cazul în care nu-și poate exercita atribuțiile. Nici un fel de limitări ale drepturilor și libertăților cetățenilor nu sunt admise decît în temeiul și în modul stabilit de lege.

22.5. Aceleași obligațiuni sunt prevăzute de fișele de post ale colaboratorilor SPC a CPR Strășeni, aduse la cunoștința inculpaților contra semnătură, acestea statuînd la compartimentului responsabilități că inculpații sunt responsabili de respectarea necondiționată a actelor legislative ce reglementează activitatea poliției, regulamentelor aprobate de guvern, actelor departamentale emise de Ministerul Afacerilor Interne, dispoziții și indicații emise de conducerea comisariatului. De asemenea, la capitolul III intitulat cerințele funcției față de persoană, este expres stipulat că titularul trebuie să dispună de atitudini/comportamente, și anume: respectul, integritatea morală, prioritatea interesului public, disciplină, responsabilitate.

23. Latura subiectivă a infracțiunii incriminate de art.328 alin.(1) Cod penal se manifestă prin intenție directă.

23.1. Reieșind din circumstanțele elucidate supra, Colegiul penal consideră că, inculpații Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail, fiind persoane cu funcție de răspundere, și anume colaboratori ai SPC a CPR Strășeni, cunoșteau cerințele actelor susmenționate, dar au acționat vădit contrar acestora, fapt care probează indubitabil intenția directă în săvârșirea infracțiunii de exces de putere prin acțiuni ce înjosesc demnitatea părții vătămate Antoci Mihail, deoarece inculpații își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al percheziției corporale, a insultării și a sechestrării telefonului părții vătămate Antoci Mihail, au prevăzut urmările prejudiciabile ale acestor acțiuni, și au dorit sau au admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

24. În circumstanțele relatate mai sus, Colegiul penal conchide că, faptele inculpaților Popa Igor Nicolai, Malic Alexandru Gheorghe și Marcu Mihail Efim întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de

serviciu prevăzută de art.328 alin.(1) Cod penal.

25. Conform prevederilor art.44 Cod penal, *infracțiunea se consideră săvârșită cu participare simplă dacă la săvârșirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii.*

25.1. În speță, Colegiul conchide că, inculpații Popa Igor Nicolai, Malic Alexandru Gheorghe și Marcu Mihail Efim sunt coautori în sensul art.44 Cod penal or, la săvârșirea faptei prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, și-au adus contribuția împreună în mod nemijlocit – fapt demonstrat cu certitudine prin probele indicate mai sus, inclusiv procesul-verbal din 13.01.2012 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor petrecute în cadrul întâlnirii dintre Antoci Mihail Vasile cu inculpații.

26. Colegiul penal consideră ca fiind eronate concluziile primei instanțe și argumentele inculpaților referitoare la faptul că, efectuarea urmăririi penale în privința infracțiunii prevăzute de art.328 Cod penal nu ține de competența Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției și că, a fost încălcată competența după materie și după subiect, deoarece art.269 Cod de procedură penală (în redacția în vigoare la acea dată) statua că, *organul de urmărire penală al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției efectuează urmărirea penală în privința infracțiunilor prevăzute la art.236-261-1, 279,324-326, 330-336 din Codul penal, iar în privința infracțiunilor prevăzute la art. 191, 195, 327-329 din Codul penal - numai în cazurile în care prejudiciul respectiv a fost cauzat în exclusivitate autorităților și instituțiilor publice, întreprinderilor de stat sau bugetului public național. Organul de urmărire penală al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției efectuează, sub controlul procurorului urmărirea penală în privința infracțiunilor date în competența sa, indiferent de calitatea subiectului acestora, cu excepția infracțiunilor și persoanelor prevăzute la art.270 alin.(1) pct. 1) lit.a), f) și h) și pct.2) și 3).*

26.1. Prin urmare, legea procedurală penală oferea competență organului de urmărire penală nominalizat.

27. La fel, Colegiul consideră neîntemeiate argumentele inculpaților precum că, înaintarea învinuirii în baza art.328 Cod penal a avut loc după expirarea termenelor procesuale stabiliți și că, astfel ordonanța de punere sub învinuire este nulă, or, potrivit art.259 alin.(1) Cod de procedură penală, *urmărirea penală se efectuează în termen rezonabil, fără ca legea să instituie vreo percepție temporală definită a termenului urmăririi penale.*

28. Colegiul consideră neîntemeiate și argumentele inculpaților precum că, efectuarea înregistrărilor în secret și înregistrarea în secret a convorbirilor telefonice le-ar fi încălcat dreptul la respectarea vieții private și a corespondenței, protejat de art.8 CEDO, în condițiile în care, interceptarea și înregistrarea în secret a convorbirilor telefonice a fost aprobată de către instanța de judecată, care a emis încheierile respective, anexate la materialele dosarului, fapt ce corespunde prevederilor art.132/2 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală, potrivit cărora *în vederea descoperirii și cercetării infracțiunilor se efectuează următoarele măsuri speciale de investigații cu autorizarea judecătorului de instrucție: interceptarea și înregistrarea comunicărilor sau a imaginilor.*

28.1. Mai mult decât atât, conform art.8 par.(2) al Convenției, nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

28.2. În jurisprudența constantă a CtEDO cu referire la practica relevantă aplicării art.8 CEDO (*hotărîrea în cauza Iordachi și alții c.Moldovei* §.29), Curtea reiterează – convorbirile telefonice sunt parte integrantă a noțiunilor de „viață privată” și „corespondență” în sensul art.8 din Convenție (cauza *Weber and Saravia v. Germany (Dec.)*, no. 54934/00, § 77, 29 iunie 2006). Totodată, o ingerință este justificată prin prisma par.2 al art.8 numai dacă este „prevăzută de lege”, urmărește unul sau mai multe din scopurile expuse la paragraful 2 și este „necesară într-o societate democratică” întru atingerea scopului sau obiectivelor respective (cauza *Weber and Saravia*, citată mai sus §80, *hotărîrea în cauza Iordachi și Alții c.Moldovei*, §36).

28.3. În consecință, Colegiul consideră că, în speță ingerința a fost legală, întrucât acțiunile inculpaților făceau obiectul unei anchete penale și prin urmare, nu a avut loc o încălcare a dreptul inculpaților la respectarea vieții private și a corespondenței, protejat de art.8 CEDO.

29. Subsecvent, nu a fost încălcat nici dreptul inculpaților la un proces echitabil protejat de art.6 CEDO or, probele relevante constatării componentelor infracțiunii incriminate de art.328 Cod penal au fost obținute în corespundere cu prevederile legii.

30. Colegiul consideră neîntemeiate și argumentele inculpaților precum că, nu a fost cauzat un prejudiciu material, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, inculpații l-au supus pe Antoci Mihail unei percheziții corporale prin dezbrăcare, acțiuni însoțite de insulte în adresa acestuia, înjosindu-i demnitatea umană, i-au încălcat acestuia dreptul la libertate și siguranță, garantat de art.25 al Constituției și art.5 al CEDO, au sechestrat de la acesta telefonul mobil de model „Nokia”, depășindu-și limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în acest fel inviolabilitatea proprietății lui Antoci Mihail, drept garantat de prevederile art.127 al Constituției și de art.1 al Primului Protocol la Convenție, și astfel au adus grave prejudicii de imagine Poliției și Ministerului Afacerilor Interne, angajați ai căruia erau.

31. De asemenea, Colegiul consideră neîntemeiate argumentele inculpaților precum că, li s-a încălcat dreptul prevăzut de art.6 CEDO de a nu contribui la propria învinuire, deoarece la materialele dosarului lipsesc probe ce ar demonstra că, organul de urmărire penală ar fi exercitat presiuni asupra inculpaților pentru a colabora sau că, i-ar fi amenințat în vreun mod, acest argument constituind în opinia Colegiului un tertip pe larg utilizat în vederea eschivării de la răspunderea penală.

32. Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia de a casa sentința primei instanțe în partea achitării inculpaților pe capătul de învinuire privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal și a pronunța în această parte o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-i recunoaște pe inculpați vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal.

33. Cu referire la învinuirea adusă inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru de comiterea infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal, Colegiul conchide că, prima instanță just a ajuns la concluzia privind achitarea inculpaților, argumentele contrare ale apelantului fiind nefondate, după cum urmează.

34. Colegiul apreciază că, în privința acestui capăt de învinuire instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, lipsește fapta incriminată reglementată de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal.

35. Colegiul reiterează în acest context că, potrivit art.52 Cod penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.*

35.1. Răspunderea penală survine doar pe baza faptei persoanei ce conține semnele componenței infracțiunii, iar absența în acțiunile persoanei cel puțin a unui element al componenței infracțiunii are drept consecință imposibilitatea tragerii persoanei la răspundere penală.

35.2. Colegiul mai reține că, potrivit art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal, *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

35.3. Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă a persoanei cu funcție de răspundere, care, în scopurile indicate în dispoziția acestei norme, pretinde ori primește bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, fie acceptă servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin.

36. În speță însă, nu a fost dovedită prin probe pertinente, admisibile, veridice și concludente întrunirea în acțiunile inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal, și anume a faptului incriminat că, aceștia ar fi pretins de la Antoci Mihail suma de 2 000 euro sub pretextul de a nu-l trage pe acesta la răspundere penală pentru deținerea ilegală a armelor de foc și de a nu-l reține pentru un termen de 72 ore, concluziile contrare ale organului de urmărire penală și argumentele apelantului în acest sens fiind nefondate.

37. Art.8 alin.(1) Cod de procedură penală statuează că, *persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia, îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.*

37.1. În temeiul art.93 Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

37.2. Potrivit art.93 alin.(2) Cod de procedură penală, declarațiile inculpatului și depozițiile părții vătămate se consideră probe egale și legea nu stipulează că, declarațiile părții vătămate au prioritate față de cele ale inculpatului.

37.3. Din materialele cauzei instanța deduce că, învinuirea înaintată inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru este axată doar pe declarațiile lui Antoci Mihail, fără ca acestea să fie confirmate prin alte probe, astfel încât, instanța este în imposibilitate de a susține acest capăt de învinuire.

38. Aserțiunile acuzatorului referitoare la faptul că, învinuirea nominalizată s-ar confirma prin probe indirecte sunt nefondate din următoarele considerente.

39. Astfel, argumentele apelantului cu trimitere la declarațiile martorului Silvestru Cristina referitoare la faptul pretinderii și extorcării de către inculpații a sumei de 2 000 euro de la Antoci Mihail sunt eronate, aceasta fiind apreciată critic de instanță prin prisma faptului că, aceasta este concubina lui Antoci Mihail, în cazul dat, existând dubii axate pe faptul că, aceasta ar fi cointeresată în favorizarea situației părții vătămate în cauza penală intentată pentru deținerea ilegală a armelor, dubii ce sunt fortificate prin aceea că, declarațiile Cristinei Silvestru nu vizează fapte și circumstanțe la care ar fi participat direct, aceste reieșind din ceea ce ar fi auzit de la Antoci Mihail, fără ca ea să fi participat nemijlocit la nici vreo discuție dintre inculpați și partea vătămată, în cadrul căreia, s-ar fi pretins aceste mijloace bănești în mărime de 2 000 euro.

39.1. Mai mult, în ședința instanței de apel din 27.10.2015, martorul Silvestru Cristina a declarat că, nu a văzut suma de 2 000 euro, precum și nu confirmat că, a asistat la vreo discuție la care ar fi participat și inculpații.

39.2. Prin urmare, acest mijloc de probă nu poate fi reținut drept confirmativ al învinuirii menționate.

40. Colegiul penal consideră că, sunt eronate și argumentele apelantului precum că, faptul pretinderii de la Antoci Mihail a sumei nominalizate s-ar proba indirect prin procesul-verbal din 13.01.2012, privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor petrecute în cadrul întâlnirii dintre Antoci Mihail cu Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail, care a avut loc între orele 09:50:51 – 10:51:35 și dintre Antoci Mihail cu Popa Igor, Malic Alexandru și Mihail Constantin, care au avut loc la între orele 13:38:00 – 13:48:20 or, din stenogramele respective (*f.d.55-63, Vol.I*), reiese că, acestea nu conțin elemente ce ar confirma învinuirea adusă, iar inculpații Popa Igor și Malic Alexandru nu pretind, acceptă sau primesc, personal sau prin mijlocitor, bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu li se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, și nici nu acceptă oferta ori promisiunea acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia.

40.1. La fel, acest fapt nu reiese nici procesul-verbal din 12.01.2012, privind interceptarea și înregistrarea comunicării dintre Antoci Mihail și Popa Igor, care a avut loc la 12.01.2012, ora 11:15:31 – 11:18:58 (*f.d.88 – verso, vol.I*). Or, interceptarea convorbirii telefonice din 12.01.2012 nu are un conținut concludent, iar inculpatul Popa Igor Nicolai, fiind provocat de Antoci Mihail de a discuta despre transmiterea banilor, nu a reacționat și de fapt, a negat intenția de a primi mită din partea acestuia.

40.2. Învinuirea adusă nu se confirmă, contrar argumentelor apelantului, nici prin procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice din 12.01.2012 între Antoci Mihail și Popa Igor, petrecute între orele 17:16:12 și 17:17:12, deoarece din convorbirile date nu rezultă că, Popa Igor sau Malic Alexandru l-ar fi chemat pe Antoci Mihail la CPR Strășeni, sau l-ar fi rugat/împuțernicit pe Sirbu Ion să-l cheme la ei.

40.3. Din contra, martorul Sîrbu Ion a confirmat că, după ce a primit informația de Popa Igor și Malic Alexandru că, Antoci Mihail îi provoacă la corupere pasivă, el, din propria inițiativă, la data de 12.01.2012, l-a sunat pe Antoci Mihail și l-a chemat la CPR Strășeni, iar Antoci Mihail nu a negat că, la 12.01.2012 a fost sunat de către Sîrbu Ion și a fost chemat la CPR Strășeni.

40.4. La fel, în ședința de judecată a instanței de apel din 27.10.2015, partea apărării s-a dezis de dreptul de a solicita audierea martorului Sîrbu Ion, solicitare susținută și de procuror, iar martorul Muntean Natalia (*f.d.88, vol.II*), confirmă că, la 13.01.2012, aproximativ la ora 09:50 la postul de gardă nr.1 al CPR Strășeni s-a prezentat Antoci, care a comunicat că, a fost invitat de colaboratorul poliției pe nume Ion și numai după aceasta i-a permis lui Antoci să treacă punctul de control.

40.5. Instanța relevă că, martorul Sîrbu Ion a confirmat depozițiile inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru că, încă la data de 12.01.2012, aceștia l-au informat despre provocarea mituirii din partea lui Antoci Mihail, despre ce superiorul inculpaților Constantin Mihail a raportat comisarului CPR Strășeni, acesta fiind ulterior trimis procurorului pentru efectuarea investigațiilor (*f.d.131-143, vol.I*). Din registrul de evidență, precum și din stenograma audio nr.1 (*f.d.56, 136-137, vol.I*), rezultă că, Antoci Mihail a intrat în comisarariat la ora 09:48, iar la ora 10:58 (*f.d.133, 143, vol.I*) a fost înregistrat raportul lui Constantin Mihail despre faptul că, la ora 10:00, Antoci Mihail s-a prezentat la CPR Strășeni, unde-i propunea mită lui Popa Igor și Malic Alexandru.

40.6. Colegiul reține că, aceste acțiuni au fost întreprinse pînă la reținerea inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru, iar instanței nu i-au fost prezentate probe privitor la rezultatul examinării acestor materiale și, în consecință, prima instanță a conchis în mod întemeiat că, declarațiile inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru corespund realității.

41. Prin urmare, expresiile invocate de apelant, cum ar fi „Mișa, noi am crezut că tu ești ... da tu ..., Taci că ești co...nii. Ce gîndac ești Mișanea, miș”, precum și pretinsa urmărire vizuală a lui Antoci Mihail nu demonstrează nicidecum că, anterior inculpații ar fi pretins de la acesta din urmă mijloacele bănești vizate, argumentele date fiind bazate pe interpretarea în favoarea învinuirii a declarațiilor făcute și pe presupuneri, ce nu pot fi, însă, puse la baza unei sentințe, deoarece acest fapt ar veni în contradicție cu prevederile art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, ce prevede expres că, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri*.

41.1. Astfel, instanța conchide că, contrar argumentelor acuzatorului, nici una din înregistrările audio prezente la dosar nu dovedesc că, inculpații ar fi extorcat de la Antoci Mihail suma de 2 000 euro și nici faptul că, acțiunile sus-menționate ale acestora ar fi avut acest scop, astfel încît presupunerea apelantului referitoare la posibilitatea percepției acțiunilor acestora în sensul invocat, sunt nefondate.

42. La fel, argumentele apelantului referitor la faptul că, negarea de către inculpați în cadrul întrevederilor cu Antoci Mihail a faptului pretinderii vreunor sume de la acesta ar constitui doar o consecință a tentativei de acumulare a probelor ce i-ar dezvinovăți și presupusa suspectare de către inculpați a existenței unui denunț din partea lui Antoci Mihail sunt eronate, deoarece acest fapt nu poate fi interpretată ca fiind o probă ce ar dovedi temeinicia învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal or, și în acest caz aserțiunile nominalizate constituie o presupunere și nu o dovadă concludentă a faptului că în acțiunile inculpaților s-ar întruni elementele infracțiunii imputate.

43. În consecință, Colegiul conchide că, declarațiile inculpaților Popa Igor Nicolai și Malic Alexandru Gheorghe, precum că, motivul vizitei lor la domiciliul lui Antoci Mihail la 09.01.2012 îl constituie faptul că, Antoci Mihail mai dispune de arme neînregistrate și nedeclarate, sunt plauzibile, deoarece această acțiune a fost precedată de rezultatele percheziției din 06.01.2012, în urma căreia, la domiciliul părții vătămate au fost depistate arme și muniții, iar declarațiile contrare ale lui Antoci Mihail nu sunt probate în această parte.

43.1. Cu referire la vizita lui Popa Igor Nicolai și a lui Malic Alexandru Gheorghe la domiciliul lui Antoci Mihail la data de 09.01.2012, Colegiul reține că, aceasta a fost motivată de faptul că, aceștia dispunînd de informație operativă că, Antoci Mihail mai dispune de arme neînregistrate și nedeclarate ce nu au fost găsite în rezultatul percheziției din 06.01.2012, s-au deplasat la domiciliul lui și fără a intra pe proprietatea acestuia (fapt recunoscut și de către Antoci Mihail (*f.d.80, vol.II*)), i-au solicitat acestuia predarea benevolă a armelor respective - această vizită neputînd fi interpretată ca fiind făcută cu scopul de a pretinde oferirea unor beneficii inculpaților, iar probele invocate de acuzator nu confirmă contrariul, după cum s-a indicat mai sus.

44. În același context, instanța reține că, nu a fost constatată prin probe concludente ilegalitatea vizitei la domiciliu a părții vătămate de către Popa Igor Nicolai și Malic Alexandru Gheorghe, percheziția din 06.01.2012 fiind efectuată în corespundere cu prevederile legale în cadrul dosarului de urmărire penală nr.2011990321 intentată la data de 17.10.2011 de către SUP IP a DEUP CE al MAI (*f.d.236, vol.I*), în temeiul ordonanței de efectuare a percheziției a OSUP al SUP IP a DEUP CE al MAI – Alexandru Roșu din 03.01.2012 (*f.d.237, vol.I*), autorizată prin încheierea Judecătoriai Buiucani, mun.Chișinău nr.02/12 din 03.01.2012 (*f.d.239, vol.I*).

45. Mai mult decît atît, instanța de apel reține că, pretinsa amenințare cu pedeapsa închisorii nu a fost realizată și nu a fost fixată prin intermediul tehnicii de interceptare a convorbirilor, iar după adresarea la 10.01.2012 a lui Antoci Mihail la CCCEC, această solicitare nu a mai fost înaintată.

46. La fel, Colegiul reține că, declarațiile lui Antoci Mihail referitoare la faptul că, la 06.01.2012, în timpul percheziției, s-ar mai fi apropiat un colaborator de poliție de la Chișinău, care ar fi cerut suma de 4 000 euro, iar apoi de 8 000 euro, nu au fost nici stabilite, nici cercetate, persoana corespunzătoare nefiind identificată, iar Roșu Alexandru, în beneficiul căruia ar fi fost solicitate sumele nominalizate a fost scos de sub urmărire penală prin ordonanța procurorului Rudei Lilian din 21.03.2012 (*f.d.25-29, vol.II*) din lipsa de probe.

47. Colegiul penal consideră neîntemeiate și argumentele apelantului precum că, inculpații Popa Igor și Malic Alexandru nu au prezentat probe de dezvinovățire pentru a combate conținutul interceptărilor convorbirilor telefonice, deoarece art.8 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, *persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa* – normă prin prisma căreia instanța deduce că, inversarea sarcinii probațiunii nu poate fi aplicată în defavoarea inculpaților, aceștia neavînd obligația de a prezenta probe ce i-ar dezvinovăți, în cazul dat obligația probațiunii fiind pusă de Lege exclusiv în sarcina acuzării, iar lipsa unui cadru probatoriu concludent pentru constatarea vinovăției persoanei în comiterea infracțiunii imputate

urmează a fi interpretată în favoarea acestuia.

48. Concomitent, Colegiul conchide în contextul expus că, inculpații Popa Igor și Malic Alexandru, precum și apărătorii acestora, au declarat în repetate rânduri că, Antoci Mihail i-a provocat la comiterea infracțiunii de corupere pasivă și că, le-a propus în repetate rânduri bani pentru a-și soluționa problemele în dosarul penal cu privire la deținerea ilegală de arme și muniții, în timp ce CtEDO în jurisprudența sa constantă (*cauza penală Ramanauskas c. Lituaniei - 74420/01, Hotărîre 5.2.2008*) menționează că, *acțiunile ofițerului de poliție și a cunoscutului reclamantului au depășit cadrul unei anchete pasive a unei activități de natură penală în derulare: nu a existat nici o dovadă a faptului că, reclamantul ar fi comis vreo infracțiune anterior, în special infracțiuni legate de corupție; toate întâlnirile dintre reclamant și ofițerul de poliție au avut loc din inițiativa celui din urmă; și, reclamantul pare să fi fost rugat în mod insistent atât de agent cît și de cunoscutul său să comită fapte de natură penală, deși nu exista vreo dovadă obiectivă care să demonstreze că reclamantul ar fi avut intenția să comită astfel de fapte. De-a lungul procesului, reclamantul a susținut că, el a fost instigat să comită infracțiunea. Respectiv, autoritățile și instanțele naționale ar fi trebuit, cel puțin, să efectueze o examinare minuțioasă a faptului dacă autoritățile au provocat sau nu comiterea unei fapte penale. În acest sens, ele trebuiau să verifice, în mod special, motivele pentru care operațiunea a fost montată, gradul de implicare a poliției în comiterea infracțiunii și natura oricărei instigări sau presiuni la care a fost supus reclamantul [...].*

48.1. Curtea a subliniat că, utilizarea unor asemenea procedee (agentul provocator) nu este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reflectată în special în hotărârile pronunțate în cauzele *Teixeira de Castro contra Portugalia și Vanyan contra Rusiei*.

48.2. Conform explicațiilor pct.25 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție nr.11 din 22.12.2014, *la cercetarea infracțiunilor de corupție, instanțele vor ține cont de prevederile alin.(6) art.30 al Legii privind activitatea specială de investigații, nr.59 din 29.03.2012, potrivit căroră, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni. Aceasta implică sarcina verificării atente a materialului probator administrat, astfel încît să prevină o condamnare a inculpatului care a acționat ca efect al provocării din partea agenților statului sau, după caz, din partea persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, întrucît ar exista riscul ca acuzatul să fie lipsit din start de dreptul la un proces echitabil, prin aceasta încălcîndu-se art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului. Reieșind din jurisprudența CtEDO, se va reține o provocare ori de cîte ori organele de urmărire penală nu se limitează la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională, ci exercită o asemenea influență asupra persoanei vizate, încît să determine săvîrșirea infracțiunii, care fără aceasta intervenție nu ar fi fost savîrșită, cu scopul de a constata infracțiunea, respectiv de a obține probe și de a declanșa urmărirea penală (hot. Teixeira de Castro contra Portugalia, 9 iunie 1998, §38, 39). Investigarea activității infracționale nu este realizată într-o manieră pasivă, dacă: acuzatul s-a angajat în comiterea actelor de corupere la inițiativa agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, fiind ținta unor solicitări asidui din partea acestora; nu există nici o dovadă că acuzatul a mai comis alte infracțiuni, în special infracțiuni legate de corupție (hot. Ramanauskas contra Lituaniei, 5 februarie 2008, §67). Activitatea de provocare la acte de corupere trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în: rugămîni insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc. Generalizînd asupra jurisprudenței CtEDO în materie (hot. Teixeira de Castro contra Portugalia, 9 iunie 1998; hot. Ramanauskas contra Lituaniei, 5 februarie 2008; hot. Khudobin 28 contra Rusiei, 26 octombrie 2010; hot. Sandu contra Moldovei, 11 februarie 2014 etc.), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative: - acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau cînd există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator; - lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost savîrșită fără această intervenție (în special, nu au fost realizate acte de pregătire, ba mai mult ca atît, persoana nu a fost dispusă să comită acte de corupere înainte de contactul cu agenții statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului); - nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.*

48.3. Astfel, reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal nu poate exclude îndoiala rezonabilă că, acțiunile organului de urmărire penală cît și cele ale părții vătămate Antoci Mihail nu au avut drept efect instigarea inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru în vederea comiterii infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal or, acțiunea presupusă ca act de corupere – pretinderea sumei de 2 000 Euro de către Popa Igor și Malic Alexandru tinde să fie probată prin determinarea directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator – Antoci Mihail.

48.4. Nu există nici un indiciu că, infracțiunea ar fi fost comisă fără intervenția denunțatorului Antoci Mihail, lipsind indici obiectivi că, fapta ar fi fost savîrșită fără această intervenție, nefiind realizate acte de pregătire, iar după cum s-a menționat, Popa Igor și Malic Alexandru nu au fost dispuși să comită acte de corupere înainte de contactul cu denunțatorul Antoci Mihail, care acționa sub supravegherea agenților statului. Avînd în vedere această intervenție și faptul utilizării ei în procedura penală în discuție, o eventuală condamnare a inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal, în baza probelor obținute în rezultatul provocării, ar fi putut crea pericolul ca procesul inculpaților Popa Igor și Malic Alexandru să nu fie echitabil.

48.5. În acest context, Colegiul reiterează repetat că, la materialele dosarului nu sunt probe referitoare la instrucțiunile date de organul de urmărire penală lui Antoci Mihail referitor la modul acestuia de comportare și purtare a discuțiilor la telefon, pentru a putea înlătura definitiv presupunerea că, acesta i-a provocat pe Popa Igor și Malic Alexandru la săvîrșirea infracțiunii.

48.6. Mai mult decît atît, Colegiul reține că, urmărirea penală în privința lui Antoci Mihail pe suspiciunea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(1) Cod penal, în rezultatul percheziției din 06.01.2012, a fost pornită abia la 30.01.2012, abia după efectuarea tuturor acțiunilor procesuale în cauza penală intentată pe numele inculpaților Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail pentru corupere pasivă și exces de putere, circumstanță ce pune la îndoială relevanța și utilitatea declarațiilor lui Antoci Mihail (*f.d.4-7, vol.II*), iar la materialele dosarului a fost anexată ordonanța procurorului în Procuratura mun.Chișinău Victor Plugaru din 28.03.2012 de încetare a urmăririi penale în privința lui Antoci Mihail pe art.290 alin.(1) Cod penal cu liberarea acestuia de răspundere penală și tragere la răspundere administrativă sub formă de amendă în mărime de 150 de unități convenționale.

49. În consecință, Colegiul constată că, învinuirea înaintată inculpaților referitoare la comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal nu este probată și, în consecință, inculpații urmează a fi achitați pe acest capăt de învinuire, concluzie la care a ajuns corect

și prima instanță, achitare ce nu poate justifica, însă acțiunile inculpaților ce întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal.

49.1. Subsecvent, sentința primei instanțe urmează a fi menținută în partea achitării inculpaților Popa Igori Nicolai și Malic Alexandru Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal.

50. În cele ce urmează, instanța se va referi la stabilirea pedepselor inculpaților Popa Igor, Malic Alexandru și Marcu Mihail, recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal

51. Astfel, potrivit art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

51.1. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

51.2. Conform art.78 alin.(1) lit.b) și alin.(4) Cod penal, în cazul în care, instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî pînă la limita de jos. În caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborîrea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

51.3. Art.328 alin.(1) Cod penal, în redacția în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, instituia pentru comiterea infracțiunii vizate o sancțiunea penală cu amendă în mărime de la 150 la 400 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

51.4. În această ordine de idei, Colegiul penal reține că, în pricină, nu au fost stabilite circumstanțe care ar determina în temeiul art.53 Cod penal, liberarea de răspundere penală a inculpaților Popa Igor Nicolai, Malic Alexandru Gheorghe și Marcu Mihail Efim și nu au fost stabilite nici circumstanțe care ar determina conform art.89 Cod penal, liberarea de pedeapsa penală a inculpaților.

51.5. Totodată, instanța a stabilit drept circumstanță agravantă prevăzute de art.77 Cod penal, săvârșirea infracțiunii cu provocarea urmărilor grave, iar drept circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 Cod penal - săvârșirea de către inculpați a infracțiunii mai puțin grave pentru prima dată și faptul că anterior aceștia nu au fost trași la răspundere penală sau condamnați, se caracterizează pozitiv, nu fac abuzuri de băuturi alcoolice și nu se află la evidență psihiatrică sau narcologică.

51.6. Colegiul penal consideră că, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului și nu poate fi reținut în detrimentul acestuia la stabilirea pedepsei penale.

51.7. Astfel, avînd în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducîndu-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal este una mai puțin gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, *în redacția în vigoare la data săvârșirii infracțiunii*, de circumstanțele atenuante stabilite în cauză, dat fiind că la materialele cauzei nu există probe care ar atesta că o pedeapsă nonprivativă de libertate nu ar duce la corectarea inculpaților, dar luînd în considerație urmările grave ale infracțiunii comise de inculpați, Colegiul penal consideră necesar de a aplica următoarele sancțiuni penale:

- în privința inculpatului Popa Igor Nicolai este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6 000 lei, cu privarea de dreptul de a activa în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de un an;

- în privința inculpatului Malic Alexandru Gheorghe, reieșind din rolul mai activ al acestuia la săvârșirea infracțiunii, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 8 000 lei, cu privarea de dreptul de a activa în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de un an;

- în privința inculpatului Marcu Mihail Efim, ținînd cont de rolul acestuia mai puțin activ la săvârșirea infracțiunii, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6 000 lei, fără privarea de dreptul de a activa în organele Ministerului Afacerilor Interne.

52. Instanța de apel a ajuns la concluzia dată reieșind din faptul că, potrivit cadrului legal precizat scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

53. Mai mult, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicînd obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

54. Astfel, Colegiul reiterează că, pedeapsa nonprivativă de libertate aplicată inculpaților este în măsură să remedieze relațiile sociale prejudiciate.

55. Reiesind din cele expuse mai sus și în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.2) și art.418 Cod procedură penală. Colegiul penal al

DECIDE :

Admite parțial cererea de apel declarată de procurorul în Procuratura Anticorupție, Rudei Lilian, casează sentința Judecătorei Strășeni din 11.10.2012 în partea achitării inculpaților pe art.328 alin.(2) lit.c) Cod penal și pronunță în această parte o nouă hotărîre în modul stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Popa Igor Nicolai, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi, i se numește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceia ce constituie 6 000 lei, cu privarea de dreptul de a activa în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de un an.

Malic Alexandru Gheorghe, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi, i se numește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceia ce constituie 8 000 lei, cu privarea de dreptul de a activa în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de un an.

Marcu Mihail Efim, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi, i se numește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceia ce constituie 6 000 lei, fără privarea de dreptul de a activa în organele Ministerului Afacerilor Interne.

În rest, sentința se menține.

Corpurile delictive: CD-urile cu nr.de înregistrare 831, 20/12 și 21/12 a se păstra la materialele cauzei.

Decizia este executorie, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, în termen de 30 zile din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Pronunțarea deciziei integrale a avut loc la 02.12.2015 ora 14:00.

Președintele ședinței, Judecătorul

Ion Pleșca

Judecătorii

Oxana Robu

Ghenadie Morozan